

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Egy évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden héftőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Főmunkatárs:

Dr. RÉVÉSZ ERNŐ

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Szerkesztőség:

Kossuth-utca Vojnich-palotájában

Nyitlér soronkint 20 krajczár

Schwartz úr és a „Dániel Ernő“ hajó.

Szolgálatot vélünk teljesíteni e sorokkal különösen annak a magyar utazóközönségnek, amely akár üzleti érdekből, akár pedig utazási kedvből teszi meg a tengeri utat Fiuméből-Velenczébe vagy vissza, akkor amidőn nyilvános panaszt emelünk azon eljárás ellen amelylyel a hajóvállalkozó egy zágrábi Schwartz nevű úr ezt a tengeri utat az utasra nézve nemcsak kellemetlenné teszi, — de egyuttal a közönség rovására meg nem engedett üzérkedést viz végbe.

Fiumének Velenczével ugyanis csak az az egy közvetlen hajóösszeköttetése van meg a melyet a magyar állam jóvoltából Schwartz ur monopolizál. Ez a tengeri közlekedés a „Dániel Ernő“ nevű hajón történik. A hajónak ez a magyar elnevezése legalább azt sejteti velünk, hogy magyar hajóra szálltunk, — ahol legalább is egy embernek kell lennie akár a hajó személyzet akár a pinczerek között aki a magyarembert megérti. Ez az első családunk amelyről meggyőződést kell szereznünk a „Dániel Ernő“ nevű hajón, mert van ott horvát, talján még német is, — de olyant ki egy betűt is tudna magyarul éppenséggel nem találhatunk.

Bármennyire is jelentéktelennek látszik ez a dolog, de mégiscsak bosszantó, különösen ha figyelembe vesszük azt, hogy Schwartz ur nem idegenkedik attól, hogy a magyar kormány anyagi támogatását igénybe veszi. Legalább úgy értesülünk, hogy a magyar államtól subvencionálva van az ő vállalata. (Erre részletesebb információ után még visszatérünk.)

De ha már teltettük magunkat azon, hogy a zágrábi vállalkozó ur a magyarok iránt annyi előzékenységgel nem viseltetik, hogy hajóján legalább egy magyarul beszélő pinczért alkalmaztatna, — ha Schwartz urnál figyelembe vesszük azt, hogy zágrábi ember és így elengednők a magyarok iránti simpatíát — nem engedhetjük meg neki azt, hogy az utazóközönségtől fölveszi

a hajóviteldíjat de meg nem adja azt amire kötelezve van. Egy csomó utas például megváltotta a mult hó végén a 6 frtos hajójegyét Abbáziában Nagel és Wortman czégnél és a hajójegyére rá is volt írva mint rendesen „hálóhely betudva.“ Az utasok a hajóhoz menve azt az utasítást kapták, hogy a fiumei Fischer és Brüll czéghez kell menniök mert ott fogják megkapni a hálóhelyről szóló jegyet. El is mentek az utasok a most nevezett czéghez itt azonban azt a választ kapták, hogy hálóhely nincs, azonban ha így nem tetszik, hajlandók az egész pénzt a jegy visszaadása mellett visszaadni. Nagyon természetes, hogy az utasok ki- nek valószínűleg már nem áll módjában utitervét megváltoztatni, kénytelen Schwartz urék elhatározásához alkalmazkodni annál is inkább mivelhogy más hajó amely oda vinne — nincs. Az utasok tehát abba a kényszerhelyzetbe jutnak, hogy a Dániel Ernő hajóra megfizették a hajójegyét a „hálóhelylyel betudva“ — de kénytelenek a hajó belsejében sokszor kelyszúke miatt 12 óra hosszán át állva vagy a falhoz támaszkodva az éjjelt eltölteni, vagy pedig kénytelenek a legnagyobb hideg szélben is a hajófüldézetben bámulni az Adria szépségét és Schwartz ur konkurencia ellen biztosított jóindulatát. Volna ugyan még egy külön terem a hajó belsejében, de ezt a terem Schwartz ur „luxusteremnek“ nevezette el és aki véletlenül oda betéved, annak azt mondják, hogy vagy két forintot kell ráfizetnie, vagy pedig ha jobbnak látja ki kell vonulnia.

De Schwartz urék akkor is mikor nincs tulzsufozás a hajón, nagyon takarékoskodnak azokkal a hálóhelyekkel ahol mégis nyugodni lehet. Így történt, hogy f. hó 4-én, amikor kevés utas volt a „Dániel Ernő“ — azokat a hálóhelyeket adhatja ki a fiumei úgynökökkel, amelyek a 38-as számon túl vannak. Ezek ugyanis oly helyek ahol elhelyezkedni nem éppen a legsimplább dolog. Ezek a helyek a pakktás-

kák között vannak és eltekintve, hogy rettenetesen kényelmetlenek, abban a hajószobában vannak ahol a közönség ébren levő része jár, kel. Tessék tehát ottan aludni akarni! És akkor szoritják oda az utasokat, amikor a kabinok nagy része üres. Tehát csupa bosszantásból vagy ami valószínűbb azért, hogy az utas megunja a helyzetet és a „luxusterembe“ kelljen ráfizetés mellett bekéreczkednie.

Schwartz urnak van még egy hajója a „Villám“, amelyel Anconába-viszi a publicumot. Hogy ott miként boldogul a közönség talán arra is kapunk adatokat.

Beszélik hogy az utazóközönség már nem egyszer jajdult fel ezen visszaélések miatt, de mindeddig sikertelenül, mert a horvát lapok nagyon enyhén bántak el a panaszokkal.

Reméljük hogy felszólalásunk nem lesz eredménytelen és az illetékes körök ránczba szedik majd Schwartz urat, aki bizonyára háladatosabb lehetne azon állam polgárai iránt akiknek pénzéből megvagyonosodott!

A keresk. ministeriumot pedig figyelemmessé tesszük erre az abususra amelyet örökké úgy sem túr el a közönség!

Színházunkról.

Néhány öszinte szó.

I.

Nem kevesebb, mint százhetvennyolc előadás volt színházunkban a lefolyt színiév alatt. A hat havi saison majd minden estéjén játszottak színészeink. A közönség csodálatra méltó pártolásban részesítette a szerencsés directort. Talán nincs vidéki város ez országban, hol az igazgató oly anyagi sikerrel zárta be a saisont, mint ebben a városban.

Örömmel constatáljuk ezt most, mikor a director azzal van elfoglalva, hogy a jövő saisonra társulatát szervezze, mert hát a jövő saisonra ismét Pesti jön el hozzánk, de mikor ezt constatáljuk, egyszersmind kötelességünknek ismerjük rövid pillantást vetni a lefolyt saisonra és teljes tárgyilagossággal elmondani észrevételeinket az erkölcsi eredményt illetőleg is.

Tény az, hogy még egy esztendőben sem volt annyi előadás a színházban, mint az idén

s tény az is, hogy majd minden este megtelt a színház. Sőt volt nem egy oly est is, amikor ha még egyszer akkora lett is volna a nézőtér, mint amekkora, teljesen megtelt volna.

Mit igazol ez ?

Azt, hogy városunknak oly közönsége van, mely a szépért, jóért és nemesért mindenkor kész áldozatot hozni, igazolja azt az örvendetes dolgot, hogy ennek a városnak oly intelligentiája van, mely a magyar színművészetet úgy, ha nem jobban pártolja, mint az ország bármely városa.

A mi közönségünk semmiféle kökler truppot, daltársulatot, sengerajt és egyéb német izü orpheumot meg nem tűr. Nálunk ezek sohasem boldogultak és nem is fognak boldogulhatni soha. A magyar színművészetet azonban mindenkor pártolta.

Pesti Ihsz Lajos társulatánál voltak oly tagok, kiket a közönség megkedvelt, kiknek neve a színlapon már telt házat jelentett. Az operette ensemble mi kívánni valót sem hagyott fenn. A legnehezebb operettek, énekes bohózatok, népszínművek előadása teljesen kielégítette kényes izlésű közönségünket. Sugár Aranka gyönyörű hangjával, természetes, eleven játékaival (különösen a népszínművekben), Ledofszky Mariska rutinírozott ügyes játékaival, Torossy Katica zenei képzettségével, vonzerői voltak a társulatnak. Ilyen három, de hozzájuk számítva Keresztély Flórárt is, ilyen négy énekesnővel egy vidéki társulat sem dicsekedhetik — Mihályi Ernő a vidék egyik legjobb tenoristája, valamint Ferenczy a baritonista. Lomniczi mint operette buffo, a férfi, de különösen a női kar kielégítették közönségünk igényeit.

Annál kevésbé felelhetett meg közönségünknek a drámai személyzet — talán voltak ügyesebb színészek, voltak, kik egy-egy alakot jól megjátszottak, de az ensemble sohasem volt kielégítő és különösen áll ez a vígjátékra, társadalmi színművekre. A társulatnak egyetlen

salon színésze volt: Csizsér Kálmán, a többi iparkodott ugyan, ha iparkodott, de megfelelni szerepének nem tudott.

Ez az oka annak, hogy 178 estén, alig adtak két-három vígjátékot.

Shakespearei darabot csak akkor, ha vendége volt a színtársulatnak.

Igen nagy hibája volt a múlt szezonnak az is, hogy alig egy, legfőleg két próba után előadták a legnehezebb darabokat, úgy hogy lehetetlen is volt az előadónak valami jobbat nyújtani.

Őszinte ajánlatunk tehát az, hogy a director legalább olyan operette ensemblet hozzon jövőre, mint az idén volt, de fordítson gondot arra is, hogy drámai személyzete legyen. Kétes értékű bohózatok előadásával ne fárasssa tagjait és ilyeneket ne tálaljon a szabadkai közönség elé.

A szereposztással sem lehetünk megelégedve. Aki milyen szerepkört leginkább betölt, arra szerződött — azt is játssa.

Figyelmeztetjük a directort arra is, hogy a színlapokról hagyja el jövőre az izléstelen reclamírozást. Az „sem költséget sem fáradságot nem kímélve” — „rendkívül fényes kiállítás” stb. a mi közönségünket csak bosszantja. A jutalomjátékokat is be kellene szüntetnie és végre meg fogjuk kívánni jövőre, hogy a heti műsor meg legyen állapítva előre.

Hisszük, hogy meg fogja szívelni a director őszinte szavunkat és azon lesz, hogy jövőre olyan társulattal vonuljon be színházunkba, mely ezt a lelkes közönséget minden tekintetbe kielégítse.

U.

— Lapunk t. olvasóit, kik a lapot járattják, de előfizetési kötelezettségüknek még nem tették eleget, tisztelettel kérjük hogy a hátralékot mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Különfélék.

— **Elismerés egy jegyzőnek.** A m. kir. pénzügyminiszter Popovits Boskó bácsföldvári jegyzőnek az 1897. évben a közadók behajtása körül tanusított sikeres közreműködéséért elismerését nyilvánította.

— **Jutalom.** A m. kir. pénzügyminiszter Szilvássy János bajsai jegyzőt az 1897. évben a közadók behajtása körül tanusított érdemei elismeréséül 20 frt jutalomban részesítette.

— **Megjutalmazott jegyző.** Kekezovich Mátyás glozsáni jegyzőnek mint minden évben, úgy ez idén is a magy. kir. pénzügyminiszter elismerését nyilvánította, vármegyének alispánja pedig 15 frt jutalomban részesítette a közadók behajtása körül tanusított buzgalmanak elismeréséül.

— **Diszközgyűlés a megyénél.** Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága az 1848-ik évi törvények szentesítésének nemzeti ünnepé avatott ötvenedik évfordulója emlékére 1898-ik évi április hó 11-ik napján reggeli 10 órakor a vármegyei székház nagytermében rendkívüli diszközgyűlést fog tartani, melynek egyedüli tárgyát a nemzet életében korszakot alkotó ezen esemény kegyeletes méltatása képezendi A diszközgyűlést reggeli 9 órakor a rom kath. templomban tartandó hálaadó istentisztelet előzi meg.

— **Uj tisztí orvosok.** Kuthy Béla szabadkai kórházi orvost valamint Ornay Kálmán kulai orvost a tisztí orvosi vizsgák országos bizottsága, tisztí orvosokká képesítette.

— **Tanárválasztás.** Az újverházi áll. seg. községi algymnasium m. hó 30-án megtartott tanárválasztó gyűlésén Moré Sándor ókanizsai polg. iskolai tanárt választotta meg a gymnasiumhoz egyhangulag rendes tanárrá.

— **Főgymnáziumunk ünnepe.** Főgymnáziumunk ápr. 11-ikét a vallás és közoktatásügyi miniszter rendelete folytán, a husvétí szünet után ápr. 14-ikén fogja megünnepelni, mely alkalommal az igazgató beszédet fog tartani

TÁRCSA.

A kis Őrzi.

A Bácskai Hirlap eredeti tárczája.
Irta: Novus.

Mikorra kitavaszkodott és ki kijártunk a szállásra, megnézni a lábas jószágot, a malaczokat, baromfit úgy tapaszaltuk, hogy a csemete fák jócskán meggyarapodtak. Alig három éve, hogy ültettük magukat a szállás földjébe s már is jól neki fejlődtek.

— Gondoztuk is ám őket, — vetette oda a kis Őrzi, a Turi béres lánya.

Akkor tűnt fel nekem, hogy hát nemcsak a csemetéket de a kis Őrzi is jól felcseperedett.

Derek szál lány vált belőle. Piros arcza a szabad levegőtől nyert hamvaságával telt akármelyik bákirálynő hajporos tantján. Csipője menés közben úgy imbolygott, mint mikor a tulipán virág hosszú kocsánját hajlitgatja a szél.

Meg is mondotta az apja, a Turi János béresgazda.

— Hej! ojan lány válik ebből, hogy még szófa lehetne a goróf udvarinál.

Vált is! Alig lépte át a tizenhatodik évit már is olyanra fejlődött, mintha tizennyolc is a háta megett volna.

Ő maga talán nem is tudta, hogy milyenné vált. Most is ép úgy mint három év előtt nagyokat kiáltott a dísnókra, ha a ludakhoz kerültek.

— Küss! Czo ne, czo ne!

Ha meg azok nem hederitettek az okos szóra, hát felkapott egy kukoricza szárát és felkapva kurta szoknyácskáját vitézül nekik ment, döngötte őket, hogy szerte futott a sok malacznép!

Ép úgy mint három év előtt.

— Te Őrzi, mikor koptatom a csizmán a lakadalmadon, kötődék vele.

— Nem kell nekem lakadalom.

— Hát csak ugy? tréfáltam veled tovább.

— Ugy még ugy se! vágott vissza ügyesen.

— No'sze majd meglátjuk!

Az Őrzi bátyja meg a Pali odasugott,

— Ne is háborgassa az ifiur, majd még elérti, oszt meg gyerek.

Ráhagytam.

Egyszer osztég megláttam a szőlők között. Keservesen sirt.

— No te nő, mondám neki, oszt eltörtött a korsó?

Nem felelt csak rám vetette a könnyes szemit.

— No mi baj lelkem Őrzi.

— Nagy sora vón annak, szomorú sora, sirta válaszképpen.

— Hadd hallom már no. Beszélj Őrzi, hátha meg tudnák segíteni.

— Tán nem is érdekli az ifiurat.

— De mán hogyne.

Habozott, de aztán elkezdte. Tényleg, szomorú története volt annak a párkönyveseknek. Hogy, hát a Marcsi gyerek, a szomszéd

gazda fia, így úgy tele beszélt a fejét, no meg hogy hát őt sem volt éppen nehéz befundozni, no meg hogy most elhagyta a Marcsi, elment a városba, aztán ha meglátja is csak úgy félvállról pislant rá a bakról, oszt közibük vág a lovaknak csak hogy meg ne állithassa.

— Ej, ej, Őrzi szívem, látod nem kell a gyerekeknek a szerélem, homok kéne neked, hogy játszáld még benne.

Kaczéran tekintett rám: Könyves arczára mosolygás ült.

— Már akár kicsi, akár nagy vagy, ne busulj te többet, ha nem akad Marcsi, majd akad Jancsi meg Pista.

Nagyon nehezen hagyta abba a sirást. Aztán ment a libáktól elhajítani, a disznokat. Én is arra kerültem. A kis Őrzi buzgokodva szaladgált az udvaron.

Hangos kiabálása betöltötte a téres udvart.

— Küss! Czo ne, czo ne!

Este felé volt az idő. A szántásról jött haza az öreg János. Oda mentem hozzá és kérdezgettem, milyen a föld, nem vizes e, nehezen szánt e a két új ökör.

Ő meg csak megált a munka közben, elnézte a lányát a mint szaladgál, mily ügyesen kergelődik, édes, boldog mosolygás terpeszkedett végig ránczos ábrázatán.

— Hej, ojan lány válik ebből, hogy akár szófa lehet majd a goróf udvarinál.

— **Téli kikötő.** A keresk. miniszter elhatározta, hogy Bezdánban 100 hajónak alkalmas téli kikötőt létesít.

— **Április II-ke Szabadkán.** Az 1848 ik évi törvények szentesítésének 50-ik évfordulóját Szabadka város impozáns ünnepélyekkel fogja megtartani, amelyre vonatkozólag a meghívók már kibocsájtattak. E történelmi nevezetességi napon d. e. 10 órakor a város törvényhatósági bizottsága a «Pest szálloda» disztermében rendkívüli diszközgyűlést fog tartani, amelyen az ünnepi beszédet Schmausz Endre főispán fogja elmondani. Az ünnepélyek további sorrendje a következő: 1. Reggel 6 órakor mozsár lövések. 2. 1/2 9 órakor gyülekezés a városháza tanácstermében illetve a főispán hivatalos helyiségeiben. 3. 1/2 9 órakor indulás a Szt. Teréz templomban tartandó ünnepi istentiszteletre. 4. 1/2 12 órakor a nemzeti casinó által rendezendő «matiné» 5. D. u. 4 órakor az önkéntes tűzoltó zenekar térzenéje a «Mária Terézia» parkban. 6. Este a város épületeinek kivilágítása. Mint értesülünk az ünnepély aligha fog simán lefolyni, mert ellentétetés is készül.

— **Matiné.** A szabadkai nemzeti casino f. hó 11 én d. e. 1/2 12 órakor saját helyiségeiben az 1848-iki törvények szentesítésének 50-ik évfordulója alkalmából matinéet rendez; a melynek műsora a következő: 1. Szózat, énekli: a szabadkai dalegyesület. 2. Ünnepi beszéd, írta és előadja: Dr. Békeffy Gyula, 3. Hazaszeretet, költemény, Vörösmarty Mihálytól, előadja; bajsai Vojnich Etta urhölgy. 4. Hymnusz, énekli: a szabadkai dalegyesület.

— **Előléptetések.** A kereskedelmi minster Weinhardt Manó szabadkai vasuti forgalmi főnököt és Kovács János főmérnök, fűtőházi főnököt I osztályu ellenőrökké léptette elő.

— **Kérvény.** Dulits A. Jenő városi főjegyző 3 havi szabadság idő engedélyezése végett kérvényt nyújtott be a közgyűléshez, szem-bájának gyógykezelhetése végett.

— **Dr. Feuer Nánán Zomborban.** Dr. Feuer Nánán egyetemi magántanár, a trachoma-járvány országos felügyelője április 1-én Zomborban időzött, hogy a trachoma viszonyokról személyes meggyőződést szerezzen. Péntek este Zombor orvosai társas vacsorára gyűltek össze tisztelőre, a Vadászúrtban.

— **Eltitkolt alapítvány.** Az újvidéki Zasztava legutóbbi számában a szerb kormányról a következő leleplezéseket közli: Egy dúsgazdag szerb polgár, Todorovits Vellmir testamentumában nagy alapítványt tett szerb kulturális czélokra és végrendekezésének végrehajtójává a szerb állami tanácsot nevezte ki. Todorovits végrendeletében arra kötelezte a szerb kormányt, hogy testamentumát legkésőbb egy hónappal az örökös halála után a szerb hivatalos lapban: Srpske Novine-ban tegye közzé. A szerb kormány nemcsak hogy nem tette meg a hagyományozónak ezt a kívánságát, sőt mindezeig az állami tanácsot sem értesítette Todorovics nemes rendelkezéséről, holott a záros határidő már régesrég letelt. A Zasztava most nyíltan kérdi a szerb kormánytól, hogy mi lett a kulturális czélokra szánt pénzzel?

— **Kéménytűz.** Dr. Novák, vasut melletti palotájának kéménye tegnap d. u. kigyulladt azonban a kivonult tűzoltóság a tüzet csakhamar eloltotta.

— **Thália papja.** Mamuzics (Remete) Béla földink is felcsapott színésznek. Mint a fővárosi lapokban olvassuk két esztendei gyakorlati engedélyt kapott és már el is szerződött

szereztesnek valamelyik vidéki szintársulathoz. Sok szerencsét kívánunk földinknek ezen a rögös pályán.

— **Pilátusi verés.** Nálunk még mai napig se ment ki a divatból az a »jó« szokás, hogy nagyszerdán a templomok előtt összegyűl vagy 50—60 utcazgyerek és a kaputos embert, ki gyanutlan megy arra felé, körül veszik, kövekkel mogdobálják, mert hát ő a »Pilátus.« F. hó 6-án is több ilyen sajnálatraméltó eset fordult elő, mely comikusan kezdődik ugyan, de a legtöbb esetben tragikusan végződik. Egy vidéki utazót a nagytemplom mellett ütlegetek meg, ki persze hiába mentegte magát, hogy ő nem Pilátus, caputos ember volt, hát Pilátus! A szt. Rókus templom előtt pedig Lipkovics Hermann szabadkai kereskedőt támadták meg és mikor ő a legközelebbi telefon állomáshoz menekült és a rendőrséget hívta, mondván, hogy egy öreg uriembert is ütlegetnek a vásott gyerekek, a rendőrségtől azt a választ kapta, hogy »tessék bejönni és jelentést tenni, majd aztán kimegyünk és megvizsgáljuk az esetet.« A főkapitány ur figyelmébe ajánljuk ezt a dolgot, mert mégse járja, hogy véresre verjenek uri embereket csupa passióból.

— **Megbokrosodott lovak.** Tegnapelőtt a Frank József alsó kelebiai lakós paraszt gazda csendesen boronált földjén; a borona elé két szilaj ló volt fogva melyek valamitől megijedtek, és futásnak eredtek. Eközben a felborult borona valamiben megakadt s az óriási rántás következtében az egyik ló hanyatt vágódott s össze vissza szurkálta magát a borona szögeiben. Mire a gazda odaért, már meg is dőglött, a másik ló meg elfutott.

— **A „Szabadkai Sport Egylet“** választmányi ülése tegnapelőtt d. u. 6 órakor tartott meg, Piukovits József elnökle alatt. A tárgysorozat volt a közgyűlés határnapjának kitézése új tagok felvétele, a mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése.

— **Szerencsétlenül járt bicziklista.** Mint bács-almási levelezőnk írja: Kovács Elemér ottani hivatalnok, bicziklítés közben oly szerencsétlenül esett le bicziklijéről, hogy ballábát bokában eltörte. Szerencséjére egy arra menő kocsi felvette, s lakására szállította.

— **Kisiklott villamos.** Tegnap délután egy palicsi villamos kocsi robogott Szabadka felé. A kocsin kedélyes társaság volt, hölgyek és urak, kik vidám csevegéssel s nevetgéssel töltötték idejüket. Egyszerre óriási zökkenés, melyet egypár sikoly követett, szakasztotta meg a vidám társalgást. A kocsi kisiklott. A kis társaság kénytelen volt leszállni, a kocsit pedig miután nagy fáradsággal ismét a vágányokra visszahelyezték, megindult. A vidám társaságnak az ijedségen kívül más baja nem történt.

— **Tolvaj házmesterné.** Karner János helybeli birtokos észrevette, hogy a padlásán elhelyezett gabonát, már régebbi idő óta, valaki folyton dézsmálja, de nem tudott a nyomára jönni. Később fejleltette az esetet a rendőrségnek, és erélyesen kutatták az ügyes tolvajt: Tegnap d. e. a gabonapiacson az egyik nyomozó rendőr, kérdőre vont egy fiatal embert — ki a gabonát árult, — hogy kié a gabona és honnan hozta. A legény zavarba jött a mi a rendőrnek gyanusnak tnt fel, a magát igazolni nem tudó sühanczot a kapitánysághoz kísérte a hol bevalott, hogy édes anyja, ki Karner Jánosnál házmesterné, adta neki a gabonát, hogy azt

vigye a piacra. A „há“ házmesternét is azonnal elfogta a rendőrség, s most mindkettő ellen folyik a vizsgálat mely már eddig kiderítette, hogy 20 mm. buzát loptak el apardonkint.

— **A szabadkai kerületi tornaversenyeket** mit említettük május hó 29-én fogják megtartani mintegy 2000 középiskolai tanuló részvételével. A rendező bizottság elnökéül Schmausz Endre főispán kérését fel, aki ezt készséggel el is fogadta. Az intéző bizottság elnökségét Mamuzics Lázár polgármester a versenybírósság elnökségét pedig Piukovics József erszágygyűlési képviselő, Sport egyleti elnök elfogadták. A versenyek valószínűleg a Palicson a Sport egyleti versenypályán fognak megtartatni miután ez nagyobb versenyekre a legalkalmasabb. A szegedi tankerület főigazgatója a miniszter megkeresésére már körülbelül egy hónap előtt megbizta Haverda Mátyás gymnasiumi igazgatót a versenypálya kijelölésére és a verseny pontok kidolgozására, azonban mindezeig nem történt meg jóllehet a másik három kerület versenyének programja már készen van és a középiskolákhoz be is küldetett. Minthogy pedig az ilyen nagyszabású versenyek programját 1—2 nap alatt nem lehet elintézni, mielőbb kellene hozzálatni a tervezet elkészítéséhez. A tanuló a helybeli iskolákban lesznek elszállásolva és a városi halóság már az előkészületeket megtette, hogy az ifjakat minél impozánsabban fogadhatta.

— **Halálos verekedés.** Gyurgyev Péter ósztapári földműves legényfiával és Katanits Mita szomszédjával, a mult héten gyalog ment el egy vásárra. Visszafelé kocsit fogadtak, amelyet a fiatal Gyurgyev kifizetett. Utközben a kocsis kérte a fuvardíjat, s ezen úgy összekocantak, hogy bicskakkal rohantak egymásnak. Amikor a verekedő társaságot széjjel kergették, akkor vették csak észre, hogy a fiatal Gyurgyev véresen haldoklik a földön. Esméletére térve, a haldokló fiu saját apját vallotta gyilkosának, nem sokára azután csakhamar meghalt. Az öreg Gyurgyev és szomszédja most a zombori törvényszék börtönében van.

— **A multság vége.** Aradszky Gigó helybeli jómódu parasztgazda f. hó 6-án fiával mulatni ment és eközben valamelyik korcsmában nagyobb kompániába keveredett, a hol sűrűn hajtogatták a jó buczkait. Mikor fizetésre került a sor, teljesen kijózanította az a tapasztalat, hogy 375 frittal terhelt tárczáját belső zsebéből kilopták. Rögton a rendőrségre futott, de mindehadd csak az üres tárczát találta meg a rendőrség a VIII. körü Garay utczában.

Törvénykezés.

— **Csöd.** Baumgarten Gyula kulai kereskedő elleni csödügyben tömeggondnokká Kovácsffy Agoston kulai ügyvéd, helyettesé dr. Buják József zombori ügyvéd rendelgetett ki. Csödbiztos Kemény Béla tvszéki bíró, követelések bejelentési határideje 1898. május 12 felszámolási határnap jun. 2-án csödválasztmány megalakítása jun. 6-án.

— **Multságból halál.** Rápity Miklós és Rápity Lázár garai legények, vigan mulatiak több czimbora társaságában, Weber Mihály garai korcsmáros helyiségében. A muzsika húzta egymásután a legények nótáját, fogott a bor,

tmert a vig ezimborák sűrűn hajtogatták a lieres üvegeket. Egyszer csak fölkel Rápity Márton, a ki szintén a mulatozók között volt s ide-oda tántorogva kiment az udvarra. A mint ezt Rápity István és Lázár észrevették, lassan utána sompolyogtak és minden szónélkül egy előkerített husánggal hátbaverték, a mit azonban Rápity Márton tréfára vett, de minthogy a 2 legénnyel kikezdeni nem akart oda állt a korcsmaajtóba és bicskáját kinyitva «idejőjjetek, ha mertek» szavakkal felingerelte az udvarban levő két legényt Rápity Miklós nem akarta mutatni, hogy ő megijed a bicskától, s a kezében levő husánggal Rápity Mártonra rohant és azt úgy vágta fejbe, hogy menten összeest és meghalt. A verekedő legények fölött tegnap tartotta a végtárgyalást a szabadkai törvényszék büntető tanácsa. Vádlottak avval védekeztek, hogy teljesen önkívületi állapotban voltak, mert isszonyu mennyiségű bort ittak, a tanúk azonban odanyilatkoztak, hogy vádlottak igenis beszámítható állapotban voltak, mert csak később jöttek a mulatsághoz s nem fogyaszthattak el oly nagymennyiségben bort. A királyi törvényszék rövid tanácskozás után kihirdette az ítéletet a melyszerint a togságban levő Rápity Miklóst a büntető törvény 301 és 306 §-ába ütköző halált okozó súlyos testi sértés büntette miatt 3 év és hat havi fogházra ítélte, míg Rápity Lázárt, a ki csak egyszer ütötte meg az elhunytat, a mi könnyű testisértésnek minősíthető, felmentette. Az ítélet ellen vádlott a védő és a kir. ügyész is fellebbezést jelentett be.

PERMETEZŐK

Mészáros Gábor
vaskereskedésében Szabadkán.

Uj üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyrődemű közönség b. tudomására hozni, miszerint a Fötéren, özv. Popovits Simonné urnó házában, Székely Simon könyvkereskedése mellett egy ujonnan berendezett

FÉRFI ÉS FIU RUHARAKTÁRT nyitottam.

Üzletemben feltalálható minden e szakmába vágó cikk u. m. öltönyök, felöltők, nadrágok, gyermek öltönyök, fiu costumok stb. minden minőségben, valamint **mérték utáni rendelések** elfogadhatnak és pontosan eszközöltenek.

Becses látogatásukért esedezik

BLAU JÓZSEF
bizományos.

156 4-6

1890

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés tavolaj: 15-20 cm.

Talaj minőség: jól trágyázott!

Mauthner-féle magvak.

Aranyozott: ... und' Sep-tember.

Plantweite: 15-20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle
hirneves
konyhakerti- és virágmagvak
zárt és hatóságilag védett
csomagokban, a törvényesen
138. 7-15 **bejegyzett**
medve-védjeggyel
valamennyi nagyobb
fűszer és vaskereskedésekben
kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég! csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva, a medve-ábrával** és a Mauthner névvel jelölve, ugyamint a mellékelt rajz is mutatja.

Legnagyobb nyeresemény
legszerencsésabb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeresemény
JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésabb esetben

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizelendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyar. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1288 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nem-sokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeresemény

jut, vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyeresési esélyek tehát, amint már általánosán ismetes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet **6.- frt**
" fél " " " " " **3.-**
" negyed " " " " " **1.50**
" nyolczad " " " " " **0.75**

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre isrendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelentetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főuradának az I. magy. kir. osztálysorsjátékban, a mennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) **100,000, 30,000, 5000,** valamint számos **2000, 1000, 500** és **300** koronás nyereseményt nyertek főuradánknak, melyet a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos emélfogva a II-k magy. kir. osztálysorsjáték 1-ső húzásához a megrendelőket **mielőbb** hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátékunknál hangzóztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztályú húzás előtt az első osztályú sorsjegyek elkelnék; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első osztályú húzás előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelvényekkel olyanynyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközöszthettük.

Kérjük tehát a rendelvényeket az első osztályhoz mielőbb, mindenestre azonban legkésőbb

április hó 15-éig hozzánk beiktatni, mert csak ez esetben igérhetjük ezek biztos eszközölését.

50,000 nyar. és jut. **13.160,000**
összegeben

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

Török A. és TSA
a m. kir. szab. osztálysorsjáték
főelárusítói
Budapest, V., Váci-körút 4/A.